Dosarul nr. 5r-1920/2026

4-26063849-12-5r-21052026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

15 septembrie 2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Nicoleta Popovici
Cu participarea:
Avocatul contravenientului Iurii Mihov
Reprezentantului agentului constatator Mihail Mușet

examinând în şedinţă judiciară publică contestaţia depusă de **SRL „Toreco”** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie DCT04 nr. 315375 din 29.09.2025 şi deciziei agentului constatator prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 14 unități convenționale pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional,

c o n s t a t ă:

Prin decizia agentului constatator al INSP al IGP - Slobozian Mihaela-Anastasia, din 29.09.2026, SRL „Toreco” a fost trasă la răspundere contravenţională şi sancţionată conform art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 14 unități convenționale pentru faptul că la data de 02.10.2024, aproximativ ora 14:28, proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 prim alin (2) din Codul contravențional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative. Ignorând prevederile art. 16 prim alin (1) și 443 prim alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008. Comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model Volkswagen T5 n.î. ***** ignorând prevederile pct. 47.(1) RCR.

La data de 29.10.2025, SRL „Toreco”a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie DCT04 nr. 315375 din 29.09.2025 şi deciziei agentului constatator cu privire la aplicarea sancţiunii contravenţionale. A indicat că, agentul constatator nu a prezentat probe pertinente prin care se atestă săvârșirea faptei contravenționale imputate.

În ședința de judecată avocatul contravenientului Mihov Iurii, a susținut contestația din motivele de fapt și de drept indicate.

Contravenientul SRL „Toreco”, fiind citat legal prin intermediul scrisorii cu aviz de recepție, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat. Astfel, în temeiul art. 455 alin.(3) Cod contravenţional, instanţa a examinat cauza în absenţa acestuia.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator Mușet Mihail, a pledat pentru respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată concluzionează de a admite contestaţia, a anula decizia de sancţionare şi a înceta procesul din lipsa faptului contravenţiei, din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Termenul de depunere a contestaţiei a fost respectat.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, prin decizia agentului constatator al INSP al IGP - Slobozian Mihaela-Anastasia, din 29.09.2026, SRL „Toreco” a fost trasă la răspundere contravenţională şi sancţionată conform art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 14 unități convenționale pentru faptul că la data de 02.10.2024, aproximativ ora 14:28, proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 prim alin (2) din Codul contravențional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative. Ignorând prevederile art. 16 prim alin (1) și 443 prim alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008. Comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model Volkswagen T5 n.î. ***** ignorând prevederile pct. 47.(1) RCR.

Conform art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în

temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

În legislaţia Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Instanţa reiterează faptul că, prezumţia de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie, a fost supusă atenţiei Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, îşi exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenţiei în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanţiilor fundamentale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, care protejează cetăţenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităţilor, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din

convenţie. Reiterînd importanţa, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanţii, destinată să restabilească echilibrul dintre presupuşii autori ai faptelor ilegale şi autorităţile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

În asemenea situaţie, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT04 nr. 315375 din 29.09.2025, întocmit în privința SRL „Toreco”.

Instanța de judecată reține că, contravenientul a fost sancționat pentru faptul că, la data de 02.10.2024, aproximativ ora 14:28, proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 prim alin (2) din Codul contravențional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative. Ignorând prevederile art. 16 prim alin (1) și 443 prim alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008. Comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/model Volkswagen T5 n.î. ***** ignorând prevederile pct. 47.(1) RCR, însă pentru stabilirea acestui fapt lipsesc careva probe ce ar demonstra presupusa abatere.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Incident speței este și art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 443[1] Cod contravenționa, (1) În cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea

contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia. (2) După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția; c) după caz, alte informații relevante.

Instanța atestă că prevederile art. 443[1] Cod contravenționa stipulează că obligația proprietarului de a comunica identitatea conducătorului se naște după recepționarea solicitării agentului constatator, iar termenul de 60 de zile lucrătoare începe să curgă de la data recepționării, nu de la data expedierii sau de la data pretinsei livrări.

Prin urmare, pentru a se putea reține existența elementului material al contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional în procedura specială prevăzută de art. 443[1], agentul constatator trebuie să facă dovada îndeplinirii următoarelor condiții: expedierea solicitării în forma prevăzută de lege, recepționarea efectivă a solicitării de către proprietar sau posesor, expirarea termenului de 60 de zile lucrătoare calculat de la data recepționării și absența depunerii declarației în termen.

La caz, instanța analizând materialele anexate constată că a fost anexată solicitarea adresată de agentul constatator către SRL „Toreco” privind vehiculul cu n/î ***** și contravenția din data de 02.10.2024, o captură de ecran a de pe pagina web a Poșta Moldovei pentru codul DI800054434 5RR cu mențiunea „Livrare finală” din data de 23.10.2024, și solicitarea INSP din 22.10.2025 adresată ÎS „Poșta Moldovei”.

Instanța atestă că la materialele cauzei nu se regăsește avizul de recepție, care constituie probă cerută în sensul art. 443[1] alin. (1) Cod contravențional, care să confirme identitatea destinatarului și persoana care a recepționat trimiterea poștală.

Instanța remarcă că captura de ecran nu demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil, recepționarea de către SRL „Toreco” a actului care instituia obligația de comunicare a identității conducătorului.

Subsecvent, în absența avizului de recepție sau alte probe care să ateste recepționarea de către SRL „Toreco” a solicitării prevăzute de art. 443[1] alin. (1) Cod contravențional, instanța nu se poate stabili cu certitudine momentul nașterii obligației de comunicare și momentul de la care a început să curgă termenul de 60 de zile lucrătoare.

Astfel, instanța remarcă că vinovăţia este unul din elementele constitutive a unei contravenţii, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravenţional persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art. 375 Cod Contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul

prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional.

Instanța de judecată reține că în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, contravenientul la data de 02.10.2024, aproximativ ora 14:28, proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 prim alin (2) din Codul contravențional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția.

Conform jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs Romania, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalităţii părţilor şi a armelor în proces.

Drept consecinţă, prezumţia de nevinovăţie prevăzută de art. 6 par. 2 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, este aplicabilă şi în cazul faptelor sancţionate contravenţional în dreptul intern şi atrage răsturnarea sarcinii probei în cazul litigiilor contravenţionale. În aceste condiţii, persoana sancţionată contravenţional nu trebuie să facă proba nevinovăţiei sale, ci autoritatea din care face parte agentul constatator are obligaţia de a proba existenţa faptei, identitatea persoanei care a săvârşit-o şi nevinovăţia acesteia.

Prin optica dispoziției art.21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

În conformitate cu art.7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

În ceea ce priveşte legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că procesul-verbal cu privire la contravenţie este încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale, acesta

cuprinzând menţiunile obligatorii prevăzute de legea contravenţională sub sancţiunea nulităţii absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Astfel, din motiv că, agentul constatator nu a prezentat probe în confirmarea vinovăţiei contravenientului, unica probă prezentată instanţei fiind procesul-verbal cu privire la contravenţie, iar potrivit constatărilor CEDO în cauza Anghel contra României - prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este lipsită de rezonabilitate şi plasează contravenientul într-o situaţie defavorabilă în comparaţie cu agentul statului, instanţa concluzionează de a înceta procesul contravenţional, constatând lipsa în acţiunile contestatorului a faptului contravenţiei.

Potrivit art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

De notat este și art.461 Cod contravenţional, care statuează că pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În circumstanţele de fapt şi de drept enunţate, instanţa va admite contestaţia apărătorului Iurii Mihov, care acționează în interesele **SRL „Toreco”** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție intentat de către INSP al IGP, va anula decizia de sancţionare şi va înceta procesul din lipsa faptului contravenţiei.

În conformitate cu art.461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Admite contestaţia depusă de apărătorul Iurii Mihov, care acționează în interesele **SRL „Toreco”**.

Anulează decizia agentului constatator din 29.09.2025 prin care **SRL „Toreco”** i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 14 unităţi convenţionale pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie DCT04 nr. 315375 din 29.09.2025.

Încetează procesul contravenţional privind acuzarea **SRL „Toreco”** de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**